

АВТОР: МОН

Дидактическа задача: *Напишете подробен преразказ от името на неутрален разказвач.*

ОБЕЦА НА УХОТО

/ИЗ РОМАНА "СЛАМЕНО СИРАЧЕ"/

ГЕОРГИ МИШЕВ

Подредих фигурите на шахматната дъска, но дядо Мишони бе полегнал на кушетката в следобедна дрямка.

.....
В този момент звънна телефонът и познах гласа на Румбата. Ще ме чака след пет минути пред нашия вход. Написах с печатни букви: "Връщам се веднага. М." и оставих листа до главата на дядо Мишони. Измъкнах се като коте, което, прибрало нокти, стъпваше безшумно върху възглавничките на лапите си.

Румен бе заменил рубинената обица с тревистозелена – да се слива с природата, където отивахме. Кварталната градинка зад блоковете, твърде жалка природа, в която точно зеленото беше най-малко....

Едно момче с къса остра коса и с каишка, намотана около китката, ни чакаше на пейка едноръвка. (Някога е била с три талпи за сядане, но двете ги нямаше.) На другия край на каишката гледаше бодро със сини очи малко хъски. Красиво същество!...

- Това е Хипо, за когото ти говорих – каза Румбата.

- Не от хипопотам! – каза Хипо. – Всички това си мислят, след като чуят името ми, затова бързам да поясня: Хипо от Хипократ!

- Който е измислил клетвата на докторите? – казах неуверено.

- Неочаквано добре! Браво, дребен!

.....
- Баща ти трябва да е лекар? – казах.
- Майка ми, по-точно. Появил съм се, докато следвала медицинските науки. Множествено число. И още продължава да ги учи. Което е добре донякъде.

- Кое му е доброто?

- Че прие хъското. Няма по-готин приятел на човека от хъското.

.....
- Остави хъското, дошли сме за "стоката" – каза Румен. – Мишо иска от винтовите. Набави ли?

- Винтовите пристигат днес-утре, но имам нещо уникално: клипс! Пратка от Виена. Във Виена винтовите вече били демодe, търсел се клипсът.

Той извади от якето целофан и изсипа на дланта си няколко обици от новата система на окачване. С ловки движения на пръстите си свали своя стар винт и клипсът захапа ухото му. Беше седефеноматова обица и изглеждаше внушителна.

- Не прави дупка, нали? – попитах за всеки случай.

- Абсурд! – каза Хипократ.

- Колко струва!

- Три евро, но като за теб...едно отстъпка.

Извадих всичките си спестявания: три лева в монети и в банкноти.

- Половин евро на лизинг! – каза Хипо и със замах ги прехвърли в джоба си.

Опитах се да сложа клипса, но нещо ме боцна и потръпнах.

- Смело! Смело! – каза Хипо и се притече на помощ. – Има пружинка, като при щипките за пране...Трябват по-резки движения, за да щракне и да...

Той не довърши, защото наистина нещо рече "щрак", още по-силна болка прониза ухото ми и с периферното си зрение видях как бликна малко фонтанче от кръв.

- Попадна на кръвоносен съд! – извика Румбата и обхванат от паника, хукна през градинката.

Хъското залая разтревожено след него и като усети, че няма каишка на врата си, стрелна се да го догони. Хипо размята каишката уплашен, че ще го загуби може би

завинаги и забрави за медицинското си име, което го задължаваше да ми окаже първа помощ.

Отвори ми дядо Мишони, вече виждах свой човек и можех да зарева. Ревях и виках Мамет. Мамет, Мамет! Защо не си тук сега да се спушнеш и да ме прегърнеш! Да спреш изтичащата ми кръв, да превържеш юнашката ми рана! И сама да пролееш някоя сълза от жалост по страдащото си внуче!

Вместо да пролее сълза, дядо Мишони повдигна вежди и втренчи поглед през очилата:

- Одраскано. Не вдигай излишен шум!
- Кръвта ми изтича! – казах през хълцане. – Нуждая се от първа помощ!
- Нуждаеш се от здраво опъване на ухото! – каза дядо Мишони. – На здравето, понеже това излиза от употреба за известно време.

Той намери памук и кислородна вода, почисти раненото място, намаза го с йод и залепи клипс от лейкопласт. Лепенката увисна на ухото ми като най-нов модел виенска обица със суперокачване.